

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACTIA ȘI ADMINISTR
SIBIU
Str. Școalei de Înot Nr. 8-10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Anchete politice

HARABABURA

Cum bacita ia budaca și aruncă 'n ea smântâna
Și-apoi bate, bate, bate, ca să scoată unt curat,
Tot așa frunțașii țării și burtașii, — bata-i vina, —
Bat budaca politicei de o vreme ne'ncetat;
Insa în budaca asta nu s'a aruncat smântâna
Ci doar intrigi liberale și tulburătoare zară,
Deci din zară necurată și din peri de... Lup din stână
Greu ieși-va untul păcii, — așteptat de-o 'ntreagă țară.

Pe când baciul Mihalache păstorea în astă țară
Peste noateni și mioare ca un credincios cioban
Iar badița Berbecariu la alegeri bunaoară
Ținea „Secerea“ cu cinste, fără grije de... ciolan,
Nu răsbișe pe atuncea 'n mândra turmă țărănistă
Orătării aruncate din partidele uzate
Și nici lupul „sui generis“, nici măcar vulpea steristă
Nu îi ispitișe încă spre noianul de păcate.

La conac stăteau ciocoi cu ciubuc și narghilele,
Vindeau lână, vindeau brânză și rodeau la cașcaval,
Cei mai mari umpleau chimirul, n'aveau grije de belele,
Ce mai mici puneau osânză pe ciolane, val de val.

Din stejar, stejar răsare și din ciocoiu cioclovina
Și cum cioclovina mică vrea s'ajungă iute mare,
Au pornit cu lumânarea ca să caute pricina
Șefului de trib, ce poartă toată șatra în spinare.
Astfel decii ciocoi noștri au croit la dizidențe
Tocmai când era să prinda lupu 'n țărănistă stână,
Intrigile pentru alții le-au venit lor la scadențe,
Vânt au sămănat ciocoi și azi au cules furtună.

Țărăniștii, haida iute, după ciocioiasca ceată,

Au făcut spartura 'n graba, spre a fi și ei la rând,
Nu știau că cioclovina de-și rupe talpa la gheață
El în graba 'ncalță cisma, — însă țaranistul, când
Se va sparge 'n dizidențe, nici Satana nu mai poate
Să adune laolaltă, — cât o fi el de artist, —
Cioburile asvârlite, țandarile 'mprăștiate
De principii teroriste din mozaicul sterist.

S'a întins harababura peste holda României,
Toți vreau pace, dar și ceartă; prieteni însa și dușmani;
Fuziuni și dizidențe, — cinste în codrul Vlăsiei, —
Cu toți muncesc pentru țară, dar toți umbla după bani.

Liberalii lui Miclescu, vașnici purificatori,
Au pornit pe-ai lui Alecu, așa zliii puroiați
Țaraniștii lui Morariu strigă despre trădători
Ca ar trebui cu toții ca să fie spânzurați.

Sever Dan e foarte sever, bă chiar aspru e la scris.
Dascălește rău pe Goldiș într'o circular' a sa
Și cu furie acuma sapă groasnicul abis
Căci cu Severul cel groasnic este mare *Dan... dana.*

Decând Goga fotograful a tras iute-obiectivul,
Au pornit cu domnul Sever chiar și alții la protest,
Dacă nu se jucă Goga, tot activul și pasivul
Ramânea între ai casii. *azi: alea jacta est!*

ȚEPELUȘ.

Vrea să mai trăiască

- Ai luat leacul pe care ți-l-am prescris.
- Nu domnule doctore că vreau să mai trăiesc.

Plăcintă țigănească.

— Ascultă Românic, hai să facem o plăcintă la olaltă. Tu să pui numai brânza, untul, ouăle și făina.

— Dar tu ce pui?

— Hapoi eu suflu în foc și când e gata puț mână pe ea.

*

Inghițila vine după miezul nopții acasă. Ca să nu-l audă nevasta se desculță la ușe și intră în casa. Dar nevasta s'a trezit de scărțaitul ușii. Inghițila se repede la leagăn și începe să legene.

— Ce faci nenorocitul?

— Tu nu vezi de-un ceas de când leagăn copilul să adoarmă.

— Prăpăditule, copilul e încă de aseară lângă mine în pat.

Glume

— Cornel și-a cerut scuze pentru că alaltăeri mi-a zis măgar și bou, astfel că insulta s'a șters.

— Insulta s'a șters, dar adevărul rămâne.

*

— De ce-ai fugit de unde ai fost?

— Mi-am bătut stăpâna.

— Bine, întri în slujbă la mine, dar ai puțină răbdare, că eu numai peste vre-o două săptămâni mă însor.

*

— Bine, Dta șase ani ai stat cu nevasta și acum vrei să te desparți?

— Păi Domnule județ ăștia șase ani i-am făcut în temniță.

*

Nevasta vecinului de peste drum e ca mierea de dulce.

— De aceia viața lui e așa de amară.

Stan Pătitul

La anul 1853, când husarii lui Bach au cucerit Transilvania, această țară să numea „țara urșilor”, sau nemțeșe „Berenland”. Nemții din Viena și țările învecinate, credeau că'n Transilvania, urșii, după ce mănâncă oile dela cutare stână își iau ursoaicele la braț, și se preumblă, șold la șold, pe străzile cetăților din Transilvania, iar seara merg la teatru sau, la cutare coucert filantropic, împreună cu joc.

După venirea lor în Transilvania, așa numiții „husarii lui Bach”, s'au convins, că urșii din această țară totuși nu-s atât de înaintați în cultură, ca să prefere libertatea din pădure, față de sclăvia vieții dela orașe. Urșii din Transilvania se țineau pe atunci, ca și azi, mai bucuroși pe plaiurile munților, decât în piața cea mare a Sibiului, sau chiar și în casina întemeiată de husarii lui Bach în Sibiu.

Destul, că un neamț viteaz venit din Viena ca mare domn la Sibiu, ca să ne scape țara de urși, văzând că pe străzile Sibiului, nu se întâlnește cu urșii, a voit cu deadinsul ca să cunoască lo-

cuința acestor dobitoace sălbatice, în special transilvănene, și a aranjat o vânătoare în pădurile comunei Avrigh, la poalele muntelui Surul.

Neamțul venitic în Transilvania, c'o droaie de alți Nemți, Cechi, Poloni etc., toți curioși de-a face cunoștință mai deaproape cu Marcul codrurilor, au plecat înarmați din creștet până'n picioare, cu puști, pistoale frigări și latagane, într'o zi oarecare, către comuna Avrigh. Sosind în comuna Avrigh, Nemții și consorții, au tras la popa cel săsesc, și i-a comunicat, că au venit să facă o vânătoare de urși în munții Avrighului. — „Imi pare bine — le-a răspuns popa cel săsesc — dar eu în pădure nu mă bag. Sunt de 10 ani popă în Avrigh, dar eu în pădure încă n'am fost. — Dacă domnia voastră voiți să faceți cunoștință cu urșii noștrii, pe care eu însumi nu-i cunosc, atunci trebuie să vă adresați către Românii de aici din sat, pentru că numai aceștia știu pe unde se află urșii!

Pe timpurile acelea trăia în Avrigh, între mulți alții, un vânător vestit, cu numele Ranga. —

Nemții au trimis după Ranga, și i-a comunicat dorința lor. — „Bine domnilor, zise Ranga, să mergem la munte, că eu știu pe unde se țin urșii și le cunosc toate potecile lor!

Ranga și-a luat toate cele de lipsă, și a plecat cu vitejii husari ai lui Bach la Munte. — Ajungând în munte, Ranga a început a împărți pe toți vânătorii, punându-i la locuri anumite. — Toți erau deja postați amăsurat voinței lui Ranga, singur neamțul cel mai mare 'n domnie și mai curajos din gură, care a venit să ne mântue țara de urși, nu era încă pus la loc. Pe acesta l'a mai suit Ranga încă vre-o sută de pași, și, ajungând la un loc anumit, i-a zis: Domnule! — Uite pe calea asta de jos vine ursul — pe pe calea aceea de mai sus, vine capra — unde poțtești să stai? — „Pune-mă la capre” — zise neamțul!

Așa s'a și întâmplat. Ranga a pus pe neamțul la calea din sus, iar el a rămas la calea de unde vine ursul. — Se vede, că neamțul a cetit oare unde în cărți, că ursul, când ajunge cu brânca în barba cuiva, îl rade fără săpun — și lui îi era milă de barba, ce o purta!

Goana se începe: Epuri, vulpi, porci sălbatici, lupi, capre și urși, treceau printre husarii lui Bach, cu flori în căciulă, singur Ranga pușcă un urs, cât un taur. — Toți vânătorii se adună, după trecerea goanei, în jurul lui Ranga, și admiră mărirea ursului împușcat. Neamțul cel cu gura mare însă, care venise în Transilvania, ca să ne scape țara de urși, după ce a văzut ursul împușcat, se apropie de Ranga, și i șoptește la ureche: N ai cumva o pereche de ismene în staiță?

Snoave.

— Trebuie că la dvoastră aerul și apa sunt foarte bune.

— De ce?

— Prea multe fete ajung până la adânci bătrânețe.

*

— Cum ai dormit domnule Pișcherescu?

— Eu am dormit bine, dar ploșnițele d'ale n'au închis ochii toată noaptea.

Colac și Pupăză

Colac: Crezi tu în strigoaie soațe?

Pupăză: Decând a murit soacră-mea, nu mai cred!

Colac: Mă strigoaiele nu se prăsesc din femei măritate, ci din fete bătrâne!

Pupăză: Atunci sigur și soacră-mea a fost fată bătrână!

Colac: Treaba soacră-ta! — Vorba e, că tu, decând a murit soacră-ta, nu mai crezi în strigoaie!

Pupăză: Nu!

Colac: Vezi eu cred!

Pupăză: Credința ta te va mântui!

Colac: Mă, eu cred, că strigoaiele au provocat criza școlilor de dans din Sibiu!

Pupăză: Vorbă să fie! — Strigoaiele nu umblă pe la școli, strigoaiele umblă pe unde-i lapte! — Iar dacă la școala de dans din Sibiu ar fi fost lapte, ca să creadă omul c'ar putea umbla pe acolo și strigoaie, atunci pentru ce s'ar duce Stoica în străinătate, ca să învețe a face brânză!

Colac: Stoica n'a făcut la școala de dans din Sibiu brânză, și n'a face nici în străinătate, pentru că acela, dacă se uită numai la o oaie sau vacă, i-se sârbește laptele 'u uger. De aceea eu tot cred și susțin, că criza

școalei de dans din Sibiu a fost provocată de strigoaie!

Pupăză: Credință deșartă!

Colac: Ei și credința ta, carele, pânăce trăia soacră-ta, însuși credeai în strigoaie, nu era credință deșartă?!

Pupăză: Pânăce trăia soacră-mea, n'aveam lipsă să mai și cred. Eu ași dori însă să aflu pe ce-ți bazezi tu credința ta, că strigoaiele au provocat criza școalei de dans din Sibiu?!

Colac: Pe faptul că numai puteri nevăzute, puteri diabolice, de care dispun strigoaiele sau putut încumeta, așt implânta săcurea în rădacina celei mai nobile plante. Și credemă tu pe mine soațe — nici laptele credinței voastre nu-i sigur de atare strigoaie.

Pupăză: Adecă no, no! — Se poate, că cu soacră-mea, n'au murit toate strigoile, dar nu te doară pe tine capul laptelui credinței noastre. Mai bine îngrijește-te tu de ugerul cu laptele credinței voastre, la care sug acele strigoi!

Colac: Ei și tu n'ai observat, cum acele strigoaie vă mătură cu coada lor suvăitoare smântâna de pe oalele cu lapte ale metropoliei voastre, și pe voi vă îmbată cu zară rece? — dar eu

mă duc soațe, să-mi pregătesc mătauzul... adio!

Pupăză: Ducete-ai ca Iordanul când s'a întors! — dar c'o cale peptenați și barba popii Stănea, ca să nu-și încurce Cornea mântile în ea!

Scântei din cremenea lui Amnar.

Cărturar mai al dracului nu se află pe fața pământului decât acela, care predică spânzurarea cărturarilor!

Dă-ți totdeauna aerul lui servus servorum, dacă vrei să pescuești nevăzut în turbure!

Singur înceluitorul prost se poate ținea sigur, că pe el nime nu-l poate încelui!

Advocatul dibaci se folosește de minciună așa, ca să nu se sfrice cu dracul!

Mâța se strâmbă atunci mai tare din spate, când e mai aproape de șoarece!

Mai plăcut e a predica cu burta plină despre fericirea celor flămânzi!

Fii milostiv din punga deaproapelei tăv!

A fost

- Ești un nebun, un prost, un măgar.
- Ba numai am fost, în ziua când te-am luat pe tine.

Nu mai putea

- Ai auzit că a murit vecinul Tănase?
- Nu. Dar bine a făcut, că în scumpetea de azi cine dracu mai poate trăi.

Întrebări cu răspunsuri academice

Câte cuvinte a format Academia română din București în 25 ani?

Nici unul, și prin urmare ori-care membru al acelei academii merită între frați 25!

Cât a contribuit Academia română din București la unitatea ortografiei române în 25 de ani?

Atâta, încât fiecare român, ca și fie-care membru al academiei, care nu-și are deja ortografia sa proprie, merită, iar între frați, de două ori 25!

Câtă hârtie, și câtă negreală s'au consumat pustiu în ortografia română cu fonetismul în 25 de ani?

Cel puțin atâta, ca fiecare membru activ al Academiei române, cu femeie și copii cu tot, din valoarea hârtiei și a cernelii consumate pentru bunăstarea tipografiilor să poată mânca în 25 de ani pe zi 25 de găluște de hârtie fierte în negreală, și membrii corespondenți ai Academiei încă să nu rabde foame!

De pe vremuri.

(De-ale strămoșului nostru
Popa-Calicul)

Se alesese în Avrig, un nou preot sasesc, cunoscut ca un Sas, care nu putea suferi pe Români.

Dupa alegere îl întâlnește Popa-Calicul și îi gratulează, întrebându-l cum se simte în parohie. Sasul îi răspunde, că bine, venite ar fi destule, dar e trist că din vre-o 3000 locuitori, aproape toți sunt Români, abea vre-o 200 Sași.

„Apoi chiar asta trebuie să te înveselească zice Popa-Calicul. D-ta ești cunoscut ca mare mâncător de Români. Ei bine aci în Avrig poți mânca câți vrei pâna te vei sătura.

Doamne ferește

-- Ce mai vreme Nicolae. Ține-o Doamne, că toate celea le scoate din pământ.

— Taci păcatosule. N'o mai cere că numai acum mi-am îngropat soacra.

Stan Vorbălungă pe la măscării

M'am tolălit și eu pela boala de măscărici a „Șoimii”-lor. Măi, că mulți s'au mai șoimănit prin zala Uranului. Oameni în toată firea și blăzniți ca dracu — D'apoi muierile. Doamne — adevărat o zâs cine o zâs, că poate lungi și minte scurtă! Era una tot în zale și cu mărgele pe iie și cu nădraji larji și mergea ca o opărită — trăbue c'o fost o văduvă. Mai toți și toate avea pe nas o petecă neagră de le-astupa ochii să nu-i cunoască nime. Bagsamă la muieri le era frică să nu le vază bărbații și la bărbați le era teamă să nu-i cunoască muierile.

Era unu de-i ardea nasu ca focu — mătincă o beut tot spir în sara ceia, am înfăles apăi, că era un domn de pe la loteria Sociației.

Mai era apăi un magnaș Mișca cu un ochiu de glaje și cu un nas mare parcă era un solgăbirău din Kecikemet, numa după ce m'am uitat ghine la el am văzut că e un domn dela Crancasa — cum i'l chiamă

Nu știa că se îngrașe.

— Bine bărbate, când m'ai luat mi-ai promis că mă porți tot pe palme.

— Am zis, dar de unde știam, că ai să te îngrași să tragi

Doamne. Iacă nu-mi vine aminte — pe românește ar veni cam „Isula-Cetății” — da i’l cunosc io de pe la Kanfâl.

Apăi să vezi altă drăcie, iacă vine unu lung cu nasu în sus, cu buza în jos, cu mustăți mari și învârtea la un verkâl. Da muierile cum lo vâst o strâgat cât le-o luat gura, că o vint patu și patașodu. Și dirept o avut că tare șozi mai erau. Ała pe care îl chema patașod sta în verkâl și cânta cu harmonica și alalalt cu numele pat sta în picioare.

Apăi o vint un domn și-o zâs că să stea toată lumea care-i îmbrăcată ca neoamenii so ia în poză, că hăi fain le-o mai sta, când i-o arăta la toată lumea că ce ghine poți pe-trece când nu te cunoaște oamenii.

O mai fost și domnu care scoate gazeta asta, da el a stat și s’o tot uitai pe la toți, da io fost tare greu să cunoască pe calicii de sub peteca de pe ochi.

Apăi o fost un domn îmbrăcat în haine largi vinete cu barbeți și cu un șmoc de păr în barbă și crepa de ciudă că toți l’o cunoscut. De omu esta mi-o plăcut și mie că o jucat ardeleana, de i-s’o încălzât tâchile. El gândea că nu-l știe nime și toată sala strâga după el: Ui pe Ilie, ui pe Ilie. Era fecioru dascălușului din Apold.

Și o mai fost mulți și multe da fără petecă la ochi și și-o petrecut Șoimanii până la ziua și am înțales că li-o rămas bani mulți. Apăi o mai fost... da io prea mam întins la vorbă lungă și poate că la unii nu te prea place să spui la toți cum o petrecut. Să nu-mi aprinz paie în cap, mai bine tac.

Stiri telegrafice

Agencia: Tepeľuş

aduse în cărcă de „Calicul”

Baia-sprîe. Tineretul rămas fără stăpân a pornit pe căile destrăbălării. Două perechi s’au coborât într’o zi în adâncul pământului, unde în pielea goală au cercat să guste din plăcerile lui Adam și Eva. Desigur că aici luminătorii poporului n’au nici ei

fellnarul vieții, așa că nu sunt în stare să lumineze și pe alții.

Târgul-săcuesc. Dictatorul acestei republici dl primar Morvany a dat poruncă, că nimeni n’are voie să traga cu pușca fără știrea și învoirea Măriei-Sale. Chiar și căinii și dihăniile sălbatiche trebuie să asculte de porunca lui Așa om nu se găsește nici în lună.

Sftul Gheorghe. Doi domni erau să se împuște, pentrucă unul — avocat — a declarat pe celalalt vită încălțată, ca și tatăl său. Cel de-al doilea pe lângă acestea mai vrea să se facă și veterinar așa că avocatul avea dreptate. Veterinarii sunt pentru vite și v tele pentru veterinari.

Sibiul. Orașul este cel mai mare proprietar de prăvălii pe piașă. Cum însă orașul este cu mărît municipiu la aceste prăvălii nu pot să ajungă și Români, fiindcă nu iartă tradiția Burgului. Bunul părinte al Sibiului are din întâmplare ș copii vitregi în ograda Sibiului. Pe aștia i-au legitimat la a doua căsătorie a dsale cu primăria. Si acum plozii, — în loc să se mulțamească cu câte-o boldiță prin mahalalele Sibiului, — pornesc obrasnici să ceară prăvălii prin centru. Aflăm că părintele Sibiului se va plânge tutorilor dela guvern contra aces’ei obrasnicii. Nu i des-tul că i-au băgat pe Rășinarieni în slujbă la municipiu ?..

Cluj. Aici s’a prins un periculos trădător. El stătea pe la ușile cafenelelor și vindea... „Patria”.

Săiște. Marele artist Coșcu, din cauza succesului ce l a avut în această urbe. s’a hotărât să-și schimbe numele în Corăescu, fiindcă nicăirea n a avut, — în urma câștigu ui, — atâtea coră-eli de .. mațe.

Poiana. Presimțind oportunității poenii că se apropie alegerile, au început licitarea conștiințelor.

Sebeșul-săsesc. Din cauza va’utei restaurantul «Leul de aur» și-a schimbat firma la «Leul și cârnatul».

Orăștie. Părintele Păcurariu s’a făcut ca păcura când a vâ-

zut cum știe nașia să sărbătorească pe Aurel Vlad. A clocit părintele și ouă de rață și ouă de curcă iar acum se vede singur, fără pui... sufletești.

Sibiul. Hoțul de păgubaș, rămânând fără unelte a plecat cu poliția să și le caute și după cercetări le-a și găsit în podul creștinului. Inșă creștinul a dat în judecată pe hoțul de păgubaș pentrucă a îndrăsnit să-și ea sculele înapoi. La urma urmelor tot hoțul de păgubaș o să cadă vină.

Să luăm aminte

Oamenii cari n’au bani se declară săraci, dar cei cari n’au mînte nu se chiamă proști.

Chiar dacă toți proștii ar muri, prostia tot ar mai găsi moștenitori.

De vânzare

prin licitație publică curtea și moșia succesorilor lui DANIL RODEANU din SĂLIȘTE str. Vale. Licitația se va ținea în ziua de 1 Martie 1925 ora 2 p. m. la primăria comunei Săliște.

Informații mai detaliate de pot că-păta la dl Dr. Dordea, adv., șoseaua Carmen Sylva 10 Sibiu și la ziua licitației la fața locului.

Un biliard

în bună stare, cu toate accesoriile se află de vânzare, Informații la administrația gazetei.

CASSA de PĂSTRARE

institut de credit și economii Săliște. Suc. Miercureo, Orlat și Sebeșul săsesc.

Buzdughină & Ștanciu

atelier mecanic

Sibiu Str. Dorobanților (Lungă) 34.

Nicolae Blotiu

sculptor și pietrar

Săliște, Str. București 980.

Popa & Lupăș

croitorie de dame și domni

Sibiu

Strada Regina Maria 36.

Marele Magazin Românesc

ILIE FLOAȘIU — Sibiu

vinde en-gros și en-detail tot felul de mărfuri de manufactură și băcănie.

„VINICULTURA“

prima societate română pe acții pentru comerțul de vinuri beuturi spirituoase și derivate s. p. a.

SIBIU, Str. Rotarilor Nr. 25.

NICOLAE MĂGEANU

magazin cu chimire, hamuri sandale, opinci și articole de harnașament.

PITEȘTI, STR. TEIULEANU

Furnizorul Curții Regale
Mare casă de blănărie

ILIE ȘTEFLEA

Sibiu, Str. Regina Maria 28

(casa proprie)

Croitoria modernă de domni

Em. Băncilă

Sibiu strada Poscken Nr. 15.

Magazin de cereale

D. ROȘCA

SĂLIȘTE, Strada I. Maxim

„GAMBRINUS“

RESTAURANT-BERĂRIE-BODEGĂ

Proprietari: Macarie și Banciu.

Sibiu Str. Regina Maria.

Atelier de pictură modernă

NICOLAE TĂLMĂCEAN

Sibiu, str. Mitropoiei 30.

Prima piatrărie românească

Ioan Chidu

Sibiu str. Podului 7.

Magazinul

LUCA P. NICULESCU

Casă românească de încredere.

Sucursala SIBIU.

Strada Regina Maria Nr. 7

IOAN BORJA

BLĂNAR ȘI CĂCIULAR

Sibiu, Piața Fingerling 3.

CINEMATOGRAFUL „APOLLO“

rulează seară de seară cele
::: mai interesante filme :::

Sibiu, Piața Unirii.

Prima fabrică română de ștampile

OCT. I. VESTEMEAN

Sibiu Str. Tribunei 14.

**„TIPOGRAFIA
SĂTEANULUI“****SIBIU**

Str. Școlii de înot 10

e complet asortată cu mașini și litere moderne. Primește spre executare orice lucrări tipografice, ca: ziare, broșuri, tabele, diferite imprimate administrative, școlare și pentru birouri, necroloage, bilete de cununii, de logodnă, de vizită, etichete, note și facturi pentru domni comercianți etc. etc.

Compactorie și agenția fabricii de ștampile

Orice comandă se

execută prompt.

Vinăria Izvorul

Proprietari: N. D. Poiană, T.

— Mănescu și I. Oana. —

SIBIU

Strada Gușteritei 32.

Primind mari cantități de vinuri noi și vechi dela Odobești și Târnave, calități neîntrecute și dulciage,

vinde dela 12 lei litrul, Țuică din Horez (Vâlcea) și 18 lei litrul, ca și Rom, Cognac și Licheruri,

Spirit de Arad cu prețul fabricii.